

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινῆς Γνώμης τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου. Ἡ νῆσος, ἡ ὁποία τόσον ἐπιτυχῶς ἐχαρακτηρίσθη ὡς «Ἀκρίτας τοῦ Ἑλληνικοῦ Νότου» καὶ τῆς ὁποίας ὁ ἀναμφισβήτητος, ὁ ἀδάμαστος, ὁ πνευματικώτατος Ἑλληνισμὸς, ἀπετέλεσε τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν μιᾶς ἱστορικῆς ζωῆς μακρῶν χιλιετιῶν, δὲν εἶχε βεβαίως ποτὲ παύσει νὰ ἐνδιαφέρῃ ὅλον τὸν ἄλλον Ἑλληνισμόν. Γνωρίζει δ' Ἑλληνισμὸς πολὺ καλὰ τί ἀντιπροσωπεύει ἡ Κύπρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, ποῖα εἶνε τὰ αἰσθήματα καὶ ποῖοι οἱ πόθοι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἔχει ἀνεκαθεῖν καταστήσει ἰδικόν του αἶτημα τὸ αἶτημα τῶν Κυπρίων διὰ τὴν Ἑνωσιν.

Ἐπὶ τρεῖς ἰδιαίτεροι λόγοι, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ τὸ κατέστησαν πλέον ἐκδηλον. Ὁ πρῶτος εἶνε, ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν προελθοῦσα Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, περιέλαβε τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα, εἰς ἐπισήμους δηλώσεις τῆς καὶ ἔθεσεν αὐτὸ κατ' ἀρχὴν, καθορίζουσα ὅμως σαφῶς τὸν χαρακτήρα του καὶ τὸ ἀπαραίτητον πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται—τὸ πλαίσιον δηλαδὴ τῆς Ἀγλοελληνικῆς φιλίας καὶ συνεργασίας. Ὁ δεύτερος λόγος ὑπῆρξεν, ὅτι ἕνας λαμπρὸς Ἑλληὴν ἀθλητὴς, ὁ ὁποῖος ἐξησφάλισε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μίαν μεγάλην εἰρηνικὴν νίκην, εἶνε Κύπριος ὁ ἴδιος καὶ, κατὰ συνέπειαν, συνέδεσε τὴν ὠραίαν του νίκην ὄχι μόνον μετὰ τὴν μεγάλην πατρίδα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἰδιαίτεραν του πατρίδα, τὴν Κύπρον. Τέλος, ὁ τρίτος λόγος συνδέεται μετὰ τὴν καταβαλλομένην ὑπὸ ὀριζόμενων κύκλων—τόσον ἐντοπίων ὅσον καὶ ξένων—ἀπόπειραν νὰ συνδεθῇ τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου μετὰ ἕνα γενικώτερον ἀνατρεπτικὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἐξυπηρετεῖ ὀριζόμενας διεθνεῖς βλέψεις, ἀρκετὰ ἐκδήλους ἤδη.

Ἐπειδὴ δηλαδὴ ἡ Κύπρος διατελεῖ σήμερον ὑπὸ Ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἐθεωρήθη τοῦτο ὡς μία λαμπρὰ εὐκαιρία, διὰ νὰ διεξαχθῇ ἕνας ἀγῶν, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται πραγματικῶς ὡς ἀπελευθερωτικὸς, ἀλλ' ὁ ὁποῖος, μοιραίως προσλαμβάνη ἕνα ἐντονὸν ἀντιαγγλικὸν χαρακτήρα. Καὶ, ἐπειδὴ ἡ δημοκρατία εἶνε πάντοτε εὐκολος, ἐνῶ ἡ πραγματικὴ, ἡ ἀθόρυβος καὶ προσεκτικὴ φροντίς διὰ τὴν εὐόδωσιν ἐνὸς ἐθνικοῦ ζητήματος, δὲν

δρέπει τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ ἀκατατοπίστου πλήθους, παρὰσύρονται καὶ καλοὶ Ἕλληνες, ἀγαπῶντες τόσον τὴν Ἑλλάδα, ὅσον καὶ τὴν Κύπρον, εἰς ἕνα δημοκρατικὸν θόρυβον, τοῦ ὁποίου μοιραίως θὰ ἀναλάβουν τὴν ἡγεσίαν οἱ ἐπιδιώκοντες τοὺς γνωστοὺς διεθνεῖς ἀνατρεπτικοὺς σκοποὺς, καὶ ὁ ὁποῖος θὰ προσλαμβάνη διὰ ἀρκῶς ἐντονώτερον ἀντιαγγλικὸν χαρακτήρα.

Ἀπὸ τὸ σφάλμα αὐτὸ, πρέπει νὰ προστατευθῇ ἡ Ἐθνικὴ Ἑλλάς καὶ δι' ἄλλους λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ὑπάρχει χειρότερος τρόπος διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις. Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἀφίετο νὰ συνδεθῇ ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις μετὰ ἀντιαγγλικὸν ἀγῶνα, θὰ ἔπρεπε μοιραίως νὰ ἠττηθῇ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν διεθνή διπλωματικὴν παλαίστραν, διὰ νὰ κερδηθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἡ Κύπρος. Καὶ, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ἠττηθῇ ἡ Ἀγγλία, θὰ ἐμμενεῖ ἄλυτον καὶ ἀνικανοπρήτον τὸ κοινὸν τῶν Κυπρίων καὶ τῶν Παγελλήνων αἶτημα διὰ τὴν Ἑνωσιν τῆς μεγαλονήσου μετὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐναντίον αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ἐξελιξέως ἀντιτίθεται τόσον τὸ Κυπριακόν, ὅσον καὶ τὸ γενικώτερον Ἑλληνικὸν συμφέρον. Οἱ Ἕλληνες ὅλοι, πιστεύοντες ἀκράδαντως, ὅτι ἡ Μεγάλῃ Βρεταννία ἐκπροσωπεῖ τὰ ὑψηλότερα ἰδανικὰ τῆς ἀληθινῆς δημοκρατίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τάξεως, δὲν ἐδίστασαν νὰ ταχθοῦν παρὰ τὸ πλευρόν της κατὰ τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ νὰ προσφέρουν τὰ πάντα ὡς ὀλοκαύτωμα διὰ τὴν κοινὴν νίκην, ἡ ὁποία θὰ ἦτο καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ νίκη. Πιστεύουν ἐπομένως καὶ σήμερον, ὅτι εἰς τὸν εἰρηνικὸν ἀλλὰ τραχὺν ἀγῶνα, ποὺ διεξάγει διὰ τὰ ἴδια ἰδανικὰ, ἡ Ἀγγλία πρέπει νὰ νικήσῃ καὶ θὰ νικήσῃ. Ἀκριβῶς δὲ ἀπὸ αὐτὴν τὴν νικητρίαν Ἀγγλίαν, τὴν κατορθώνουσαν διὰ μέσου μυρίων δυσχερειῶν, νὰ ἐπιβάλλῃ τελικῶς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ, ὑπὲρ τῶν ὁποίων Ἕλληνοὶ καὶ Ἕλληνες καὶ Κύπριοι, ἐπολέμησαν μετὰ τόσον ἡρωισμόν, ἀναμένει μετὰ πεποιθήσεως ἡ Ἑλλάς νὰ ἰκανοποιήσῃ τὸν πανελλήνιον πόθον διὰ τὴν Ἑνωσιν τῆς Κύπρου. Οὐτε πλαστοδὸς ἀντιαγγλικὸς θόρυβος, οὔτε προσφυγαὶ εἰς ὀργανισμοὺς Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἢ εἰς διεθνεῖς Διασκέψεις, δύνανται νὰ προαγάγουν ἕνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον μόνον μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς αἰωνίας καὶ ἀπαράλλάκτου Ἑλληνοαγγλικῆς φιλίας, θὰ εὕρῃ τὴν λύσιν του.